

✱ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ✱

Μαργαρίτες... Χαλκιδικής

ΕΧΩ μπροστά μου ένα εξαιρετικό βιβλίο: «Τὸ λιβάδι με τοὺς μαργαρίτες» τοῦ κ. Α. Φωτιάδη, πού μόλις κυκλοφόρησε καί τόσο κέφι σκόρπισε ἀνά τὸ πανελλήνιο.

Τὸ διάβασα... μονορούφι-λές καί κατεβρόχθισα ἀπληστα καί λαίμαργα τὶς σελίδες του.

Γεμάτη πίκρα καί καημούς, εἶναι ἡ ζωὴ. Κακοκεφιές καί σεκλέτια, ἀγχη καί ταλαιπωρίες βρσανίζουσαν κάθε μέρο τὸ σύγχρονο ἄνθρωπο. Καί ἔρχονται κάτι τέτοια βιβλία νὰ σέ ἀνοίξουν τὴν καρδιά σου, νὰ σέ εὐφράνουν, νὰ σέ φαιδρύνουν, νὰ σέ χαρίσουν τὸ γέλιο, Πῶς νὰ μὴν εὐγνωμονῶ τὸν συγγραφέα αὐτόν γιὰ τὴν ψυχικὴ εὐφορία πού με χάρισε διαβάζοντας τοὺς... μαργαρίτες πού με τόσο ἐπιμέλεια καί τόσο μπῆρο συγκέντρωσε;

*
**

ΣΤΟ ΛΙΒΑΔΙ αὐτὸ με τοὺς μαργαρίτες τοῦ Φωτιάδη θὰ προσθέσω σήμερα λίγα μαργαρίτάρια πού ψάρεψα ἐγὼ στίς... θάλασσες τῆς Χαλκιδικῆς.

*
**

Ο ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ ὁ ΜΕΓΑΣ Βασίλευσε στὸ Βυζάντιο ἢ δόξα τῶν πολέμων του καί ἢ λάμψη τῶν ἐκπολιτιστικῶν του ἔργων ἔδωκεν στὴν ἐποχή του τὸ ἀνυπερβλητὸ μεγαλεῖο Τὸ λαμπρότερο ἀπὸ τὰ εἰρηνικά του ἔργα στόθηκε ἡ νομοθεσία του, ἡ περίφημη Ἰουστινιανέϊος νομοθεσία Ἦταν ὁμοῦς ἐκτεταμένη, καί εὐρύτατη ἡ νομοθετικὴ αὐτὴ συλλογὴ καί συνεπῶς ἀπρόσιτη στοὺς ἀρχαίους καί στοὺς σπουδαστὲς Ἀνέθεσε λοιπὸν σὲ ἐπιτροπὴ με πρόεδρο τὸν μέγα νομοδιδάσκαλο Τριβωνιανὸν νὰ συντάξῃ μιὰ ἐπιτομή, ἕνα Ἐγχειρίδιο διὰ τοὺς φοιτητὲς, νὰ συντάξῃ τὶς «Εἰσαγωγῆσεις» ὅπως ἀποκλήθηκε ἡ περιληπτικὴ αὐτὴ ἐργασία.

Καί τώρα ἴδου τί ἔγραψε πᾶνω στο θέμα αὐτὸ ἡ Ε. Γ. μαθητρία στὸ Γυμνάσιο:

«Ἐπειτα ἀπὸ λίγο ἀλλῆ ἐπιτροπὴ καί πάλι με ἐπικεφαλῆς τὸν Τριβωνιανὸν ἐξέδωκε ἕνα αἰχμηρόν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποιοῦν οἱ μαθηταί καί φοιτηταί καί ὀνομά-

ζετο Εἰσαγωγῆσεις»!

Ὅπου τὸ Ἐγχειρίδιον τῆς Νομοθεσίας μεταβλήθηκε εἰς μαχαίριδιον καί μάλιστα αἰχμηρόν με τὸ ὁποῖον ἐφωδιασμένοι ὄλοι οἱ σπουδασταί ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τοῦ Τριβωνιανοῦ ὄπλοφωροῦσαν.. νομίμως

Καί ὁ ἔορακὸς μεμαρτύρηκε καί ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

*
**

ΓΡΑΦΙΚΩΤΑΤΗ εἶναι μιὰ βαθειὰ λαγκαδιὰ στίς νότιες παρυφῆς τοῦ Πολυγύρου. Στίς δυὸ πλευρῆς τῆς πυκνῆς βλάστησης, λαχανόκηποι, μωρεῶνες, ὑδρόμυλοι, λευκὲς πανύψηλες δύνουν στὸ τοπίο μιὰ ἀσύγκριτη ὁμορφιά.

Κάθε πρωὶ ἡ αὐγὴ με βρῖσκε περιπατοῦντα στὸ μέρος αὐτὸ γιὰ νὰ κατευθυνθῶ ἀργότερα ἀλλὰ πάλι πολὺ ἐνωρίς στὴ δουλειά μου.

Ἐνα τέτοιο πρωῖνὸ με συναντάει στὸν κεντρικὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ ἕνας συμπολίτης μας. Τὸν βλέπω νὰ σπεύδῃ πρὸς ἐμέ, νὰ με πλησιάσῃ καί ἐπιστρατεύοντας τὴν καθαρεύουσά του νὰ με λέγῃ:

—«Αἰ καὶ ἐγὼ σήμερον, κύριε W.... ἠγέρθην ἐκ βόθρου βαθέος».

—Καί παραδόξως δὲν μυρίζεις ἀγαπητέ μου, τοῦ ἀπάντησα.

Μ' ἔρριξε ὁ ἄνθρωπος ἕνα βλέμμα γεμάτο ἀπορία καί περιέργεια. Διαλογιζότανε τί σχέση εἶχε ἡ κοβέντα του με τὰ... ἀρώματα!

Εἶχε κάπου διαβάσει τὸ «ἔξ ὄρθρου βαθέος», δὲν τὸ ἀπετύπωσε καλά καί ἀπλούστατα πρόσθεσε ἕνα «β» στὸν.. ὄρθρο.

*
**

ΕΚΚΩΦΑΝΤΙΚΑ χτυποῦσαν κείνο τὸ μεσημέρι οἱ καμπάνες τοῦ χωριοῦ Βυῆκα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου γιὰ νὰ πληροφορηθῶ τί συμβαίνει, Εἶδα κόσμον νὰ κατευθύνεται πρὸς τὴν Ἄγορά. Καί ρώτησα μιὰ καλὴ ἀλλ' ἀπλοϊκὰ γυναικοῦλα, (πέθανε τώρα. Θεὸς σχωρέση τὴν), πού κατηφόριζε βίσιση ἀπὸ τὰ «Ἀνήλια».

—Μὰ δὲν τὸ ἔμαθες, κύριε W...; Ἐρχεται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Πορνείας.

Ἐπρόκειτο ἀλήθεια νὰ φθάσῃ ἕνας Ὑπουργός, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Πορνείας.

Καί ὁ ἀκκοῦς μεμαρτύρηκε καί ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.